



ZÁŘÍ



SVÁTOST MANŽELSTVÍ



Žijeme v době, která je provázána ohrožením manželského života. Na manželství a na rodinu jsou vedeny útoky, které směřují k jejich rozkladu. Různé progresivistické projekty se snaží znevážit tyto instituce jako přežití a prosazují nové modely soužití ve službách genderové a LGBTI ideologie. Mohutná masáž v působení na děti a mládež má překonat tradiční konzervativní pojetí.

K tomu přistupuje hedonistické zaměření těch, kteří se odmítají trvale vázat na jednoho partnera. Bud' sňatek neuzavírají nebo opouští manželské a rodinné hnízdo. Počet rozvodů je

enormně vysoký. Psychické a společenské dopady této krize jsou nedožrnné.

Křesťan však nesmí jen konstatovat ubohý stav v této oblasti, ale má vykonat maximum pro podporu, posílení a rozvoj zdravého manželství a rodiny. K tomu patří důsledné prožívání těchto institucí v osobním životě. Nejlepší praxe je kvalitní teorie, která jistě není jedinou zárukou úspěchu, ale důležitým předpokladem. Podívejme se tedy na křesťanské principy svátostného manželství a nechme se povzbudit k dobré životní cestě podle Boží vůle.

V minulém prázdninovém farním listě jsme si připomněli kněžství, jednu ze dvou svátostí, která má být ve službě společenství nejen křesťanského ale i občanského. Kněz je povolán z lidu a pro lid. Platí to však stejně i vzhledem k manželům. Také oni jsou ve službě společenství a to nejen ve svém úzkém rodinném kruhu, ale v celospolečenském přesahu.

„Manželský svazek, kterým muž a žena mezi sebou vytvářejí nejvnitřnější společenství celého života, zaměřené svou přirozenou povahou na prospěch manželů a na zplození a výchovu dětí, je mezi pokřtěnými povýšen Ježíšem Kristem na svátost.“ CIC, kán. 1055, 1

Spojují se nerozlučně a od Boha nabývají milosti, aby věrně plnili povinnosti manželského stavu až do smrti.

Manželství bylo ustanoveno od Boha již v ráji, v Novém zákoně je pak Ježíš Kristus povýšil na svátost a na milostiplný obraz svého nerozlučitého spojení s církví.

Na prahu své veřejné činnosti Ježíš koná svůj první zázrak na prosbu své Matky během svatební hostiny. Církev přikládá velkou důležitost Ježíšově přítomnosti na svatbě v Káně. Vidí v tom

potvrzení, že manželství je dobré, a ohlášení, že od nynějška bude účinným znamením Kristovy přítomnosti.

Ježíš ve svých kázáních jednoznačně učil, jaký je původní smysl spojení muže a ženy, jak je chtěl Stvořitel na počátku: dovolení zapudit vlastní manželku, které dal Mojžíš, byl ústupek zdůvodněný tvrdostí jejich srdce. Manželské spojení muže a ženy je nerozlučitelné: sám Bůh je uzavřel. "Co Bůh spojil, člověk nerozlučuj" (Mt 19,6)

Křesťanští manželé přemáhají sami sebe, berou na sebe svůj kříž, aby potom pochopili původní smysl manželství a žili je s Kristovou pomocí. Tato milost křesťanského manželství je ovocem Kristova kříže, pramenem každého křesťanského života.

Apoštol Pavel to naznačuje, když říká: „Muži, každý z vás ať miluje svou ženu, jako Kristus miloval církev a vydal sám sebe za ni, aby ji posvětil“ (Ef 5, 25 – 26)

V latinském obřadu dva katoličtí věřící uzavírají své manželství obvykle během mše svaté, protože všechny svátosti jsou spojeny s Kristovým velikonočním tajemstvím. V eucharistii se uskutečňuje památka nové smlouvy, kterou se Kristus navždy spojil s církví, svou milovanou nevěstou, za níž se sám vydal. Je tedy vhodné, aby novomanželé zpečetili svůj souhlas dát se jeden druhému obětí svých životů tím, že ji spojí s Kristovou obětí za církev zpřítomněnou v eucharistické oběti a přijmou eucharistii, aby přijímáním téhož těla a téže krve Krista „byli jedno tělo“ v Kristu. Občanský sňatek katolíků pod stromem zřejmě nebude nejšťastnější alternativou.

„Jako svátostný úkon posvěcení musí být svatební obřad – zabudovaný do liturgie... - sám o sobě platný, důstojný a prospěšný.“ (SC 61) Je tedy radno, aby se budoucí novomanželé připravili na slavení svého manželství tím, že přijmou svátost smíření.

Hlavními osobami manželské smlouvy jsou pokřtěný muž a pokřtěná žena, svobodní k uzavření manželství, kteří dobrovolně vyjádří svůj souhlas. „Být svobodný“, to znamená:

- nebyť vystaven donucování;
- nemít překážky na základě přirozeného nebo církevního zákona.

Církev považuje vzájemný souhlas novomanželů za nezbytný prvek, kterým je manželství vytvářeno. Chybí-li souhlas, manželství neexistuje.

Souhlas je lidský úkon, jímž se manželé vzájemně sobě dávají a přijímají. „Přijímám tě za manželku“ – „Přijímám tě za manžela.“ Tento souhlas, který svazuje oba manžele, nachází své naplnění ve skutečnosti, kdy se stávají „jedním člověkem“.

Souhlas musí být úkonem vůle každého z partnerů uzavírajících smlouvu, bez jakéhokoliv násilí nebo těžkého donucování zvenčí. Žádná lidská moc nemůže tento souhlas nahradit. Chybí-li taková svoboda, pak je manželství neplatné.

„Z platného manželství vzniká mezi manželi svazek svou povahou trvalý a výlučný; kromě toho v křesťanském manželství jsou manželé zvláštní svátostí posíleni a jako by posvěceni pro povinnosti a důstojnost svého stavu.“ (CIC, kán. 1134)

„Opravdová manželská láska je pozdvižena k účasti na božské lásce.“ (2. VK, GS 48)

Manželské pouto tedy stanovil sám Bůh, takže platné a dokonané manželství mezi pokřtěnými nemůže být nikdy rozloučeno. Toto pouto, které pochází ze svobodného lidského činu manželů a z dokonání manželství, je už neodvolatelné a dává vznik smlouvě zaručené věrností Boha. Církev nemá moc vyslovit se proti tomuto uspořádání Boží moudrosti. (CIC, kán. 1141)

„Křesťanští manželé...mají v Božím lidu vlastní dar, který odpovídá jejich způsobu života a stavu. Tato milost vlastní svátosti manželství je určena ke zdokonalování manželské lásky, k posilování její nerozlučitelné jednoty. Touto milostí „si manželé pomáhají ke svatosti manželským životem i přiváděním dětí na svět a jejich výchovou.“ (2VK, GS 41)

Kristus je zdrojem této milosti. „Jako kdysi Bůh vyšel svému lidu v ústřety úmluvou lásky a věrnosti, tak nyní Spasitel lidí a Snoubenec církve vychází vstříc věřícím manželům svátostí manželství.“ (GS 48) Zůstává s nimi a dává jim sílu následovat ho a brát na sebe svůj kříž, povstávat ze svých pádů, vzájemně si odpouštět, nést břemena jeden druhého, „podřizovat se jeden druhému z úcty ke Kristu“ (Ef 5,21) a milovat se nadpřirozenou, něžnou a plodnou láskou. V radostech jejich lásky a jejich rodinného života jim Kristus uděluje už zde na zemi, aby předem okoušeli svatební hostinu Beránka.

P. L.

1.	NEDĚLE	22. neděle v mezidobí Světový den modliteb za péči o stvoření
3.	úterý	Památka sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve
6.	pátek	První pátek v měsíci
7.	sobota	Sv. Melichara Grodeckého, kněze a mučedníka
8.	NEDĚLE	23. neděle v mezidobí
9.	pondělí	Sv. Petra Klavera, kněze
10.	úterý	Bl. Karla Spinoly, kněze a mučedníka
12.	čtvrtek	Jména Panny Marie
13.	pátek	Památka sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve
14.	sobota	Svátek Povýšení svatého kříže
15.	NEDĚLE	24. neděle v mezidobí
16.	pondělí	Památka sv. Ludmily, mučednice
17.	úterý	Sv. Kornélia, papeže, a Cypriána, biskupa
19.	čtvrtek	Sv. Januária, biskupa a mučedníka
20.	pátek	Památka sv. Ondřeje Kim Tae-gona, kněze, Pavla Chong Ha-sanga a druhů mučedníků
21.	sobota	Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty
22.	NEDĚLE	25. neděle v mezidobí
23.	pondělí	Památka sv. Pia z Pietrelciny, kněze
26.	čtvrtek	Sv. Kosmy a Damiána, mučedníků
27.	pátek	Památka sv. Vincence z Paula, kněze
28.	sobota	Slavnost SV. VÁCLAVA, MUČEDNÍKA, hlavního patrona českého národa
29.	NEDĚLE	26. neděle v mezidobí
30.	pondělí	Památka sv. Jeronýma, kněze a učitele církve

Oznámení

PROSBA O DARY DUCHA SV.

V neděli 1. září budeme při mši sv. prosit o dary Ducha svatého pro žáky, studenty a pedagogy.

ZMĚNA ČASU KONÁNÍ BOHOSLUŽEB NA KLAMOVCE

Bohoslužby v kostele Nanebevzetí Panny Marie na Klamovce budou od září každé pondělí až od 8.00 hod. Věnujte, prosím, pozornost tomuto časovému posunu o půl hodiny později než bylo zvykem.

POUTNÍ SLAVNOST

Poutní slavnost sv. Václava v zimní kapli bude letos v rámci pravidelných sobotních bohoslužeb od 17.00 hod. Po mši sv. může následovat setkání farníků s malým tradičním občerstvením.

BIBLICKÉ KATECHEZE

Biblické katecheze budou pokračovat **v sobotu 7. a 21. září** po mši sv. ve farním sále sv. Jana Nepomuckého. Tématem bude další část Apokalypsy sv. Jana.

KATECHEZE DĚTÍ

Katecheze dětí školního věku začnou **4. října**. Děti budou rozděleny do dvou věkových kategorií jako během minulého školního roku. Přihlášení dětí je možné osobně prostřednictvím rodičů u P. Lohela do konce září.

FARNÍ RADA

Setkání farní rady se uskuteční **v pátek 13. září**.

DŮLEŽITÉ OZNÁMENÍ

Kromě časové změny konání bohoslužeb na Klamovce na 8. hodinu dochází také k předání péče o tento Boží dům od paní Dobešové paním doktorkám Horákovým. Rád bych touto cestou vyjádřil srdečné poděkování paní Dobešové za dlouhodobou obětavou přípravu liturgie a zajištění čistoty tohoto posvátného místa uvnitř kostela i v jeho blízkém okolí. Vyprošujeme hojnost Božího požehnání na její další životní cestě.

KATECHEZE DOBRÉHO PASTÝŘE NA SMÍCHOVĚ

V příštím školním roce 2024-2025 se od 18. 9. opět otevře atrium Dobrého pastýře pro děti ve 2 věkových skupinách: 3-6 let a 6-9 let. Katecheze se budou konat pro obě skupiny ve středu od 15:00 do 17:00 (společný program bude mezi 15:30-16:15) pod vedením 2 katechetek Marie Zimmermannové a Jany Obrtlíkové.

Cílem katechezí není získávání znalostí, ale zprostředkování setkání mezi Bohem a dítětem pomocí vhodných pomůcek a postupů, vycházející z pedagogiky Marie Montessori. Setkání se odehrávají jednou týdně v atriu – prostředí, které je dětem uzpůsobené. Jednotlivé činnosti v atriu vedou děti k přemýšlení o tajemství křesťanské víry a k navazování vztahu s Ježíšem, který je představen jako Dobrý pastýř, starším dětem také jako Pravý vinný keř. Důraz je kladen na skutečné duchovní potřeby dítěte, dané jeho vývojem. Celý program se opírá o 2 základní kameny – Písmo a liturgii. Není potřeba vymýšlet nic nového, největší poklady církve máme právě v těchto pilířích a v atriu se je snažíme dětem představit tak, aby je zaujaly, aby jim porozuměly a byly naplněny cíle katechezí – setkání s Bohem, radost z víry, vztah k Ježíši. Součástí programu může být dle zájmu i příprava k prvnímu svatému přijímání.

Pro bližší informace o programu a zájemci pište na zimm.marie@seznam.cz Těšíme se na vaše děti!

Další informace o katechezích najdete také na:

www.katechezedobrehopastyre.cz

Farní dovolená (prázdniny) ve Vrchlabí – penzion Kozel



Kdy: 27. 7. - 3. 8. 2024

Kde: Vrchlabí penzion Kozel

Příjezd účastníků byl letos vícedenní. **V sobotu** jsem vyjel z Prahy s Lídou Zborníkovou. Cestou jsme se stavili pro objednané: 22 pstruhů, 12 fileťů, jeden steak z lososa. V cca 14:00 jsme dojeli na Kozel. Ryby jsem dali do ledničky a čekali jsme na další příchozí. Penzion Kozel má dvě budovy. My jsem obsadili nový Kozel a dvě místnosti na starém Kozlu. Já s Lídou jsme si dojeli na večeri. Večer jsme probrali plán na neděli a po okořtování několika piv a namarinování ryb jsme šli spát.



V neděli jsme po snídani vyrazili na mši do kostela sv. Vavřince ve Vrchlabí. Po jejím skončení jsme se vyfotili před sochou z konví a rozešli jsme se po městě. Ve Vrchlabí je opravený augustiniánský klášter, ve kterém je muzeum KRNAPU. Expozice je velmi zajímavá. Dále jsou zde čtyři původní domy, které dnes slouží jako muzeum. Najedli jsem se v jedné velmi dobré restauraci, kde prodávali hovězí z nedaleké farmy. Dojeli další účastníci a někteří šli na koupaliště. Večer jsme grilovali ryby a plánovali další den.



V pondělí po snídani jsme se vydali do Polska a navštívili jsme cisterciácký klášter Křešov. Jedná se o barokní perlu, kterou projektoval K. I. Dientzenhofer, sochařskou výzdobu provedl F. M. Brokoff a malíř Petr Brandl. Po druhé světové válce klášter osídlily benediktýnky ze Lvova. Sídli zde dosud. Jsou zde dva kostely: Nanebevzetí Panny Marie a kostel sv. Josefa. Prohlédli jsme si také hrobku Piastovců. Klášter stojí opravdu za prohlídku. Někteří se v klášteře občerstvili a jiní jeli do nedalekého Žacléře. Jediné, co nám znepríjemnilo oběd, byly vosy. Po jídle jsme se vydali na prohlídku dělostřelecké tvrze Stachelberg. Jedná se o součást Čsl. opevnění

z let 1936-1938. Následně se našim vojákům podařilo odpálit výbušniny a zatopit část bunkru. Opětovně byl bunkr vyčištěn, voda odstraněna začátkem 90. let. Sešli jsme cca 35 m. pod zem a prohlídli jsem si celou nehotovou stavbu. Po prohlídce jsme ještě navštívili rozhlednu Elišku. Po večeri jsme hráli hry a šli spát.



V úterý jsme jeli do Harrachova. Nejprve jsme vyrazili na Mumlavské vodopády. Cesta není nijak složitá. Zvládnou to v pohodě i malé děti. Já, Honza F. a Veronika Z. jsme se vydali na prohlídku bývalého fluoritového dolu. Bylo tam 7 stupňů, takže docela zima. Po prohlídce dolu jsme se přidali k ostatním, kteří obědvali ve sklárně. Někteří absolvovali i prohlídku sklárny. Pak jsme si prohlédli prodejnu skla. Někteří si zde i něco koupili. Pak nastal čas se přesunout na vlakovou zastávku. Rozhodli jsme se jet z Harrachova do Tanvaldu. Zubačka už nejezdí z důvodu havarijního stavu trati, ale ostatní vlaky ještě jezdí. Příští rok se trať uzavře a projde důkladnou opravou. A zde následuje neuvěřitelná story rodiny Fridrichových. Na telefonní dotaz před odjezdem vlaku, kde jsou, jsem dostal odpověď, že jsou v Tanvaldu. Na otázku proč?, zněla odpověď, že se spletli. Honza F. s klukama nás tedy čekali v Tanvaldu. Cestou

je celkem 5 tunelů. Když jsme se vrátili do Harrachova a Honzova manželka na ně nečekala, Honza ji volal, ale telefon byl hluchý. Tak jsme si kluky rozdělili do aut a jeli zpátky do sklárny v Harrachově. Ale Lucka zde nebyla a telefon byl pořád hluchý. To už byl Honza opravdu neklidný. Začaly nás napadat myšlenky typu: únos mimozemšťanů, dopravní nehoda, únos? Nakonec jsme se rozhodli jet na Kozel. Cestou Honza telefonoval a dozvěděl se, že Lucka byla spatřena v Harrachově. Vzhledem k tomu, že v autě byli kluci, nemohli jsme naše obavy ventilovat nahlas. Kluci ale začali stejně něco tušit. Asi v půlce cesty se Lucka konečně ozvala. Vybil se jí mobil a nabíječka v autě nefungovala.... Vot technika... Večer jsme zapili šťastný konec výletu.



Ve středu jsme se rozjeli na prohlídku Jánských lázní a Černé hory. Někteří odvážlivci vyšli na Černou horu pěšky, ostatní vyjeli lanovkou. Na Černé hoře je rozhledna, ze které je nádherný výhled. Děti zde mají opravdu velké vyžití v podobě bugin, vodní nádrže na šlapadla, lezecké stěny a dalších atrakcí. Někteří z nás jeli zpět na koloběžkách, jiní jeli dolů lanovkou. Já, Veronika, Terka a Lída jsme šli do centra lázní a šli na pozdní oběd. Nikdy se mi nestalo, že bych musel zabít 40 vos, abych se mohl na-



jíst, a holky dalších 20. Po jídle jsme se vydali do Trutnova nakoupit na snídani. Cestou zpět jsme se zastavili na kozí farmě. Koupili jsme sýr a majitel měl v mrazáku kozu. Koupili jsme jí s tím, že ji v pátek ugrilujeme. Večer jsme grilovali klobásky a sýry. Večer jsme ještě namarinovali kozu a šli spát.

Ve čtvrtek dorazil Petr Z. a vyjeli jsme na túru. Začali jsme u pomníku Hanče a Vrbaty, pokračovali jsme k Labské boudě a prameni Labe. Odtud zpět k Labské boudě a následovalo klesání do Špindlerova mlýna. Cesta byla opravdu kamenitá a byla mezi námi i jedna účastnice, která celou náročnou cestu absolvovala v „žabkách“ :-). No, nakonec vše dobře dopadlo. Řidiči jeli pro

auta a my jsme se uvelebili v restauraci. Lívance, polévka i zmrzlinové poháry byly odměnou za cca 15ti kilometrovou túru. Večer jsme hráli hry a šli spát.

V pátek jsme jeli na prohlídku Jilemnice. Začali jsme prohlídkou zámku, jejíž součástí byla ukázka mechanického betlému. Následně jsme si prohlédli náměstí a jeli jsme se najíst do místní restaurace. Ceny byly příznivé a jídlo velmi dobré. Pak jsme se rozjeli do Poniklé. Tato obec je známá muzeem řemesel, dále je zde dílna, kde si někteří z nás vyrobili zajímavé výrobky z ručně foukaných korálků. Paní nás provedla muzeem. Bylo velmi zajímavé a některé exponáty jedinečné. Po prohlídce jsme se rozjeli na Kozel. Připravili jsme oheň a kozu jsme ugrilovali. Mňam. Někteří z nás po ochutnávce ukončili pobyt a odjeli domů.

V sobotu se zbytek výletníků rozdělil. Někteří jeli prohlédnout si Bozkovské dolomitové jeskyně a ostatní na nás čekali na Kozlu. Prohlídka jeskyně určitě stojí za návštěvu. Dojeli jsme zpátky na Kozel, rozloučili jsme se se správcem a rozjeli se domů.

Těšíme se opět příští rok!



Vít Bobysud

Svátost křtu v naší farnosti



Při mši svaté v **neděli 21. července** u sv. Jana Nepomuckého byla křtem včleněna do církve malá **Lenka**.

Přejeme Lence, aby vytrvala v následování Krista, rodičům Lenky mnoho radosti!



Celosvětová síť modlitby s papežem Františkem



Úmysl papeže: *Za trpící Zemi*

Modleme se, aby každý z nás věnoval pozornost bolestnému volání Země
a obětí přírodních katastrof a klimatických změn
a abychom se osobně nasazovali v péči o svět, který obýváme.

Národní úmysl: *Za novomanžele*

Modleme se, aby ti, kdo vstupují do manželství, vytrvali v lásce, věrnosti a vzájemné velkorysosti.



Bohoslužby v košířské farnosti:

Slavení eucharistie

neděle	9.00 sv. Jan Nepomucký 11.00 Nejsvětější Trojice
pondělí	8.00 Klamovka, kaple (s výjimkou letních prázdnin)
středa	17.00 Nejsvětější Trojice (s modlitbou večerních chval)
čtvrtek	17.00 sv. Jan Nepomucký (s modlitbou večerních chval a následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
pátek	17.00 Nejsvětější Trojice (s následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
sobota	17.00 sv. Jan Nepomucký

Příležitost ke svátosti smíření je vždy 15 minut přede mší sv. nebo podle dohody

Spojení na kněze: P. Lohelius Klindera, ThD., O.Praem. - mobil 602 390 845

Vydává:

Redakční rada:

Uzávěrka:

Náklad:

Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5

P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, P. Zafka

15. každého měsíce

120 výtisků

<http://farnostkosire.webnode.cz>

Grafická úprava: P. Zafka

Č.ú.: 125708379/0800

Neprodejně